

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Р 253/2024
24.10.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Драгане Миросављевић и Зорана Хацића, чланова већа, у парници тужила АА и ББ, обе из ..., чији је заједнички пуномоћник Мирослав Тешић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије - Основни суд у Ужицу, коју заступа Државно правобранилаштво-Одељење у Ужицу, ради накнаде штете, одлучујући о захтеву Основног суда у Ужицу Прр 22/24 од 10.10.2024. године, за одређивање другог стварно надлежног суда за поступање, у седници одржаној 24.10.2024. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

За поступање у овом предмету **ОДРЕЂУЈЕ СЕ** Основни суд у Пожеги.

О б р а з л о ж е њ е

Тужиле, АА и ББ, обе из ..., су Основном суду у Ужицу поднеле тужбу 02.10.2024. године, ради новчаног обештећења због повреде права на суђење у разумном року, где је као тужени означена Република Србија, Основни суд у Ужицу. Тужба је у Основном суду у Ужицу заведена под бр. Прр 22/2024.

Основни суд у Ужицу је актом Прр 22/24 од 10.10.2024. године, поднео захтев Врховном суду да одреди други стварно надлежан суд за поступање у овој парници, наводећи да из чињеничних навода тужбе произлази да тужиле потражују новчано обештећење за штету која је у узрочно-последичној вези са поступањем Основног суда у Ужицу у извршном предмету И 168/19, а потом извршни поступак је настављен код Јавног извршитеља у Ужицу под посл.бр. Ии 277/23, на основу предлога извршних поверилаца АА и ББ, против извршног дужника ВВ.

Одлучујући о захтеву суда за одређивање другог стварно надлежног суда, на основу члана 62. став 1. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“ број 72/11 ... 10/23), Врховни суд је оценио да је захтев основан.

Одредбом члана 62. став 1. ЗПП, прописано је да надлежни суд првог степена може сам или на предлог странке да поднесе захтев највишем суду одређене врсте да одреди да у поједином предмету поступа други стварно надлежан суд, ако је очигледно да ће тако лакше да се спроведе поступак или ако за то постоје други оправдани разлози.

Околност да Основни суд у Ужицу треба да одлучи о тужбеном захтеву тужиља којим траже новчано обештећење које је, по наводима тужиља, у узрочно-последичној вези са поступањем тог суда, представља оправдан разлог за одређивање другог стварно налдежног суда, у циљу очувања права странке на независан и непристрасан суд, који је неодвојив део права на правично суђење, гарантованог чланом 32. Устава Републике Србије.

Из наведених разлога, Врховни суд је одлучио као у изреци решења, на основу члана 62. став 7. ЗПП.

**Председник већа - судија
Добрила Страјина,с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**